

РЕШЕНИЕ

№ 283

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Ева Пелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9889** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] [населено място], представлявано от управителя И. И., против Решение от 19.07.2021 г., постановено по АН дело № 5071/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-007288/12.03.2021 г., издадено от Директор на Дирекция "Инспекция по труда" – С., с което е наложена на касатора имуществена санкция на 1500 лева за нарушение на чл. 415 ал.1 от КТ.

В жалбата се развиват подробни съображения за неправилност на обжалваното решение, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че съдът неправилно е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, което е довело и до неправилно приложение на материалния закон. Изтъква се, че последиците от нарушението са отстранени, като е извършено дължимото плащане на възнаграждение макар и със закъснение. Искане се отмяната му и постановяване на друго, с което наказателното постановление да бъде отменено.

Ответникът Дирекция "Инспекция по труда" – С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. в с. з. оспорва касационната жалба. Излага доводи за правилност на обжалваното съдебно решение, поради което счита, че същото следва да бъде

оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София – град, 18 касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на касационна проверка, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

С обжалваното в настоящото производство решение Софийски районен съд е приел за установено от фактическа страна, че с протокол №ПР2034592/23.12.2020 г. на [фирма] са дадени задължителни предписания, с конкретно определени срокове, измежду които и посоченото в т.17, че в качеството си на работодател следва в срок до 20.01.2021 г. да изплати трудово възнаграждение на С. С. за м. октомври 2020 г., съгласно чл. 128 т.2 от КТ. Протоколът е връчен надлежно на управителя на дружеството на 23.12.2020 г. Същият не бил обжалван в законовоопределения срок и е влязъл в законна сила. В периода 25.01.2021 до 09.02.2021 г. в Д"ИТ"-С. е извършена последваща проверка по изпълнението на така дадените задължителни предписания, в хода на която е констатирано, че даденото задължително предписание под т.17 в протокол не е изпълнено. Резултатите от последващата проверка са обективирани в протокол № ПР2103777/09.02.2021 г., който е връчен на управителя на същата дата. На база на направените в хода на проверката констатации, св. Р. А. намерила, че дружеството е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ. На 09.02.2021 г. съставила АУАН в присъствието на нарушителя, в който е посочена дата на извършване на нарушението – 21.01.2021 г., а за място е посочено в предприятието на работодателя. Въз основа на така съставения АУАН е издадено и атакуваното Наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност. Спазени са императивните процесуални правила при издаването и на двата акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

Въззивният съд е разгледал направените от жалбоподателя възражения за допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения, като е приел същите за неоснователни, без да се спира на всяко едно от тях поотделно.

Въззивният съд е приел за безспорно установено извършеното от дружеството нарушение, на посочената дата в предприятието на жалбоподателя, при което отговорността на дружеството е ангажирана правилно и в съответствие с материалния закон. Изложил е мотиви защо счита, че не са налице основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН от ЗАНН. Посочил е ,че до приключване на съдебното следствие не са представени доказателства за изпълнение на предписанието. По отношение размера на наложената санкция СРС е приел, че е определена в минимален размер. При тези

мотиви е потвърдил оспореното НП.

Решението е неправилно.

Настоящият състав на касационната инстанция споделя установената от районния съд фактическа обстановка и изведените въз основа на нея правни изводи, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати процесуални нарушения от категорията на същественияте, които да водят до отмяна на атакуваното НП.

В случая е установено нарушение на трудовото законодателство, при което редът за връчване на АУАН е регламентиран в чл. 416, ал. 3 КТ. В конкретния случай АУАН е връчен лично на управителя на дружеството.

Настоящата инстанция не споделя виждането, че в НП описанието на нарушението, мястото и обстоятелствата, при които е извършено е лаконично. Дори да е прав жалбоподателят, то лаконичното описание на посочените обстоятелства е достатъчно, стига да съдържа основните факти, нужни за формулиране на нарушението ясно и точно, така че да очертаят рамките, при които следва да организира защита си нарушителя, което в настоящия случай е сторено. Не се споделя възражението, че посочването на мястото на нарушението, а именно в предприятието на нарушителя, е порок, защото не са посочени данни за обекта, където е полаган труд от работника. Наказващият орган не е задължен да установява къде работникът е полагал труд, още повече, че заплащането на трудово възнаграждение обикновено не се извършва на същото място, от друга страна всеки работодател може да организира по различен начин времето и мястото на заплащане на възнаграждения. Следователно, посочването на предприятието е достатъчно като конкретизация на мястото на извършване на нарушението. В подкрепа на изложеното е и твърдяното от самия касатор схващане относно разпоредбата на чл. 128 от КТ. Ирелевантни са обстоятелствата каква длъжност е заемал работникът, къде е полагал труд, изпълнявал ли е добросъвестно задълженията си. Ирелевантно се явява и възражението за липса на средства за заплащане на дължимото възнаграждение, поради въведена извънредна обстановка в страната. Що се касае за приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, то обстоятелството, че последиците от нарушението са отстранени, макар и в по-късен момент, не са отчетени от съда при решаване на делото, което е довело до неправилен съдебен акт.

По делото е приложено преводно нареждане до С. Д. С. за сумата от 310 лв., представляваща възнаграждение за октомври 2020г. с наредител [фирма] от 12.02.2021г. Това доказателство не е обсъдено от съда и е попречило на преценката досежно чл. 28 от ЗАНН. Към датата на съставяне на АУАН представителят на дружеството е дал обяснения, че не е изпълнил предписанието, но към момента на издаване на НП и съответно на съдебното решение, то вече е било изпълнено. Изпълнението на предписанието има за последица преодоляване на негативите от допуснатото нарушение, с което дружеството е заличило вредните последици от поведението си. Поради това настоящата инстанция счита, че възражението за маловажност на случая е основателно и оспореното решение следва да се отмени.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят, в качеството му на работодател не е изпълнил задължението си да изпълни предписанията на органа, за което му е съставен АУАН. След констатиране на нарушението, същото е отстранено, поради което съдът намира, че са налице предпоставки за приложение на разпоредбата на чл. 415в ал. 1 от КТ, предвид обстоятелството, че от нарушението не са настъпили вредни последици за работника,

поради което няма пречка съдът да приложи привилегирания състав на 415 в ал.1 от КТ. Нарушението е отстранено в максимално кратък срок, съобразен с възможностите за отстраняването му.

По изложените съображения съдът счита, че извършеното от жалбоподателя нарушение следва да се преквалифицира, като на същия се наложи съответстващото му по-ниско наказание. Като резултат от това, обжалваното решение на СРС следва да се отмени, а наказателно постановление следва да бъде изменено, като на жалбоподателя бъде наложена имуществена санкция в размер на 100 лева, тъй като липсват други оттегчаващи обстоятелства.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН Административен съд - София-град, 18 касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 19.07.2021 г., постановено по АН дело № 5071/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав, и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № № 22-007288/12.03.2021 г., издадено от Директор на Дирекция "Инспекция по труда" – С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция, като ОПРЕДЕЛЯ същата вместо за сумата от 1500 лева за сумата от 100 лева, на основание чл. 415в от КТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.